

opusdei.org

“Aquí lluitem en deu idiomes per la pilota i per les notes”

Lluís Amigué —de La Vanguardia— entrevista a Josep Masabeu, responsable de Braval —una ONG que atén joves immigrants al barri barceloní del Raval—, per on han passat 1.240 joves en 20 anys.

14/07/2018

Tinc 65 anys i m'ho passo bomba jugant a futbol amb els xavals. Vaig

néixer a Sabadell. Soc doctor en pedagogia: als adolescents cal marcar-los límits i motivar-los. Quan veuen els resultats en les notes, s'hi aboquen. Soc catòlic i practico. La meva política és servir els altres i més a qui més ho necessiti.

Energia, vida i futur

Al Braval potser no sobren diners. Ni un euro. Però no hi falta energia. Ni vida. Passejar-se per les sales, les d'estudi i les de joc, de Braval –al Raval barceloní– proporciona una immediata injecció d'optimisme i fe en el nostre futur. Aquests nois han vingut aquí amb ganes de progressar i estan disposats no només a suar la samarreta al camp, sinó també a la sala d'estudis, preparant assignatures amb professors jubilats admirables que els ensenyen matemàtiques pel plaer d'ensenyar. Algun dia tots

aquests nois –alguns, m'explica en Josep, van venir en pastera– ens pagaran les nostres pensions, sí; però, sobretot, ompliran els nostres carrers de color, diversitat, alegria, nens i esperança. Gràcies, Braval.

Què ha après dels adolescents de Braval?

Els adolescents són insegurs i els immigrants, més. Però això no és un problema, és una oportunitat per ajudar-los a formar-se millor, perquè volen progressar. La seva lliçó és la seva fe en què poden arribar més lluny que els seus pares. I treballen per aconseguir-ho.

Com els ajuda vostè?

Cal marcar-los límits i exigir-los: estirar-los, però sense dominar. Al principi tenen reserves, esclar, però quan comencen a veure els resultats de la col·laboració en les seves notes,

s'obren i s'apunten al carro de l'esforç. Llavors, és quan els pots estirar.

Obtenen bons resultats?

Pel Braval han passat 1.240 xavals en aquests 20 anys que complim ara. Tretze han acabat les seves carreres universitàries...

***A La Contra* vaig entrevistar en Dani, enginyer per la UPC amb el suport de Braval.**

I després va ser voluntari aquí. Hem aconseguit que 96 aprovessin el batxillerat i 142 la formació professional. I en tenim 366 amb contracte indefinit.

Enhorabona. Són bones estadístiques.

I dic “hem” perquè això no ho he aconseguit sol. A més de l'equip, hem tingut 160 voluntaris que han dedicat

més de 15.000 hores del seu temps als nois: entrenant-los, fent-los classes particulars i donant-los suport en tot.

I d'on surten tants joves?

Som un país que va passar de cop de viure dels emigrants a témer els immigrants. El 98 vam fundar Braval, perquè vam tenir un boom immigratori i a Espanya els immigrants van arribar a ser l'1% de la població, però és que aquí, al Raval de Barcelona, van arribar a ser el 10%. I molts arribaven aquí en pastera.

I hi continuen arribant.

Llavors ens vam adonar que ja no es tractava d'ajudar-los amb roba i menjar, que també, sinó de donar-los suport en la integració. I això amb els xavals significa ajudar-los a estudiar, a aprovar i a trobar una bona feina després.

Això ja és difícil per als d'aquí.

Però no subestimi els recursos d'aquests nois: tenen ganes de triomfar i lluiten per cada pilota al camp i pel seu futur. I fins ara no ho han tingut fàcil. Se les saben totes. Aprenen cada dia al carrer.

I les seves famílies també els donen suport per estudiar?

Quan veuen que cada dia tiren endavant en els estudis i que milloren perquè els ajudem aquí, a Braval, totes hi col·laboren i molt.

Com aconsegueixen que estudiïn?

L'esport és la millor escola i la manera més ràpida i fàcil d'integrar 250 xavals de 30 països, 10 llengües i 9 religions.

A què juguen?

Tenim 6 equips de bàsquet i 6 de futbol sala. Som a totes les lligues.

No es barallen?

La clau és que tots els equips siguin multiètnics. Tots juguen amb tots i només es diferencien per la seva posició al camp. Si no els integres així, fomentes els guetos.

Amb qui competeixen?

Amb 120 equips més de tot Barcelona a les lligues d'esport base.

I com passen del camp a la sala d'estudis i a les bones notes?

Molt fàcil: si no estudien i no treuen bones notes, no els deixem jugar.

La banqueta fa molta por.

Ni banqueta. Si no treuen bones notes, és que no juguen. No arriben ni al camp.

Quant els fan estudiar?

Almenys dos dies a la setmana, però els bons venen cada dia. I si van complint als seus centres, poden entrenar-se un dia a la setmana.

I els voluntaris d'on surten?

De tot arreu. Des dels mateixos nois que han passat per aquí i després volen tornar el favor entrenant els nous o ensenyant-los matemàtiques o català o castellà o anglès, fins a professionals de l'ensenyament voluntaris ja jubilats que es diverteixen donant-nos un cop de mà. Són formidables. Gràcies a tots.

Qui són els millors voluntaris?

Miri, el nostre gran descobriment han estat els jubilats. Aquest any tenim 10 universitaris, alguns de carreres tècniques d'alta exigència, a qui ajuden a preparar les classes professors d'universitat ja jubilats. Són un gran equip.

Per què els jubilats rendeixen tant aquí?

Potser perquè ocupen la figura familiar de l'avi, que els nois immigrants no tenen aquí perquè els seus avis s'han quedat als seus països d'origen. Això els permet aconseguir una complicitat gairebé immediata amb ells.

I qui ho paga, tot això?

Tenim subvencions, esclar, de la Diputació, la Generalitat i l'Ajuntament, però si només comptéssim amb elles hauríem de tancar. Això és una entesa publicoprivada i hi ha un miler de socis que aporten mil euros a l'any i també tenim altres donatius puntuals.

Els xavals paguen?

Si no paguessin, no ho valorarien. Paguen una quota de 10 euros al

mes. Pensi que tenim 250 xavals aquí i que cadascun ens surt per uns 500 euros. Faci números i veurà.

Els va afectar la recessió?

Els nois estaven més nerviosos.

I la gentrificació del Raval?

Ve més gent amb diners, sí, però els immigrants no se'n van. On abans vivien tres famílies, ara n'hi viuen quatre.

Lluís Amigué

Per llegir l'original a La Vanguardia:
“Aquí lluitem en deu idiomes per la pilota i per les notes”

Lluís Amigué

La Vanguardia

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/aqui-lluitem-
en-deu-idiomes-per-la-pilota-i-per-les-
notes/](https://dev.opusdei.org/ca/article/aqui-lluitem-en-deu-idiomes-per-la-pilota-i-per-les-notes/) (05/08/2025)